

større Forsikelse, er vanskelig at sige. Jeg tror at turde sige, at den ærede Minister personlig har saa god en Interesse derfor som Røgenksomhelst, og jeg tror ogsaa at turde sige, at det ikke er Rigsdagens Skyld, at Sagen er trunken saa langt ud, thi enhver Bevilling, der er forlangt, er beredvillig og hurtig blebet givet. Jeg skal tillade mig at lægge den ærede Minister stærkt paa Sinde, at der dog vistnok engang bør tages fat paa denne Sag med mere Energi, end det synes, at hans underordnede Embedsmænd have været istand til at udfolde, og særlig vil jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at hvis Peticationerne ikke kunne finde Sted strax efter Nytaar, saaledes at der bliver Tid til i Vinterens Løb at anskaffe de store Partier Tømmer og andet Materiale fra Udlandet, hvor efter Arbeidet ved Havneanlægget da kan begynde tidligt paa Foraaret, vil det ikke være muligt at faae Arbeidet fremmet i Sommerens Løb. Dampfærgerne vil da, selv om den bliver særdig, ikke kunne benyttes; og denne Egn af Landet vil altsaa med andre Ord blive meget stedmoderligt behandlet; den vil da til næste Efteraar staa yderligere stuet. Under 1ste Behandling af Finantsloven yttrede den høitærede Minister leilighedsvis, at det Stykke af den jydste Jernbane, som laa Vest for Viborg, var et daarligt Stykke Jernbane i Henseende til Indtægter; men hvorfor arbeides der da ikke fra Regjeringens Side med større Kraft paa at skaffe en vigtig Del af Landet en lettere Udgang til denne Jernbane ad en bedre Vej end den, den nu har? Saa længe man formelig affrækker Befolkningen i hele Thisted Amt fra at søge ned til den jydste Jernbane, kan man ikke vente, at det Stykke Jernbane, der ligger Vest for Viborg, skal faae nogen stærk Frekvents.

Bale: Jeg veed ikke, om jeg tør gjøre Regning paa det ærede Things Opmærksomhed et Dieblik med Hensyn til et Forslag, der er stillet om at nægte en Bevilling af 1,000 Rd. til Revisionsdepartementet. Jeg har tilladt mig om dette Forslag idag at tilstille — jeg vidste ikke, at vi saa hurtigt skulde komme til denne Sag — samtlige Finants-

udvalgets Medlemmer og ligeledes ladet henlægge paa andre ærede Medlemmers Pladser en Skrivelse, hvori jeg har ment at kunne oplyse, at vi med Hensyn til dette Punkt hverken handle forstandigt eller rigtigt, hvis vi nægte det omspurgte Beløb. Da jeg nu i 10 Aar har lært Revisionen at kjende, og da jeg fratræder om kort Tid, vil det høie Thing vel kunne forstaa, at jeg dels i denne Sag kan tale af nogen Erfaring og dels ogsaa fuldstændigt upartist. Jeg vil da tillade mig at meddele samtlige Medlemmer først, hvad den ærede Ordfører berørte, at medens det andet Departement, der har med Revisionen at gjøre, nemlig Toldrevisionen, i sin Tid har modtaget et betydeligt Tilskud for at indføre, hvad Rigsdagen ønskede: Maanedesregnskaber, har det Departement, som der her er Spørgsmaal om, Intet forlangt til dette Diemed, og dog har det udført det dertil svarende, ikke ubetydelige Arbejde, som den ærede Ordfører anførte. Dette er vel ikke noget Afgjørende med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, men de to Hensyn, som forekomme mig at være afgjørende, ere ikke endnu fremhævede, og dem skal jeg tillade mig at meddele det ærede Thing. Den Hovedindvending, som gjøres mod at vedtage dette Forslag, er den, at vi saa nylig have antaget en Lønningsslov for dette Departement, og at der derfor ingen god Grund er til at gjøre en Tilføielse til Loven. Men, mine Herrer, dengang dette skete, stod eet Spørgsmaal temmelig uafgjort, nemlig under hvilket Kontor Havneegnsskaberne skulde revideres. Det høie Thing har selv været med til ved Kommunallovens Udgivelse at vedtage, at man, da Havneveseniet blev overdraget til Byraadene, dog til dels vilde forbeholde sig en Ret til at paase Regnskaberne, da en Havn dog ikke ganske er at betragte som Byens, men ogsaa Dplandet og andre Byer have et lille Ord at sige med om den Ting. Som sagt, dengang Lønningssloven blev vedtagen, var det endnu ikke afgjort, hvor disse Regnskaber skulde undergaa deres egentlige Revision. Dette er nu bestemt, og det Departement, her er Tale om, er det, der nu for Tiden har med denne Sag at gjøre. Herom skal jeg tillade mig